

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 1821/25
15.5.2025. године
Београд

У И М Е Н А Р О Д А

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Марине Јакић, председника већа, Ивана Илића и Татјане Обренчевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа адвокат Биљана Пријић из Зрењанина, Ђуре Јакшића 1, против туженог ББ из ..., кога заступа адвокат Александар Јанчић из Панчева, ул. Др. Жарка Фогараша 20, локал 1, ради регреса, одлучујући о жалби туженика изјављеној на пресуду Основног суда у Панчеву П. 929/24 од 27.01.2025. године, у седници одржаној 15.05.2025. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженика и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Панчеву П. 929/24 од 27.01.2025. године у делу става првог којим је одржан на снази платни налог Основног суда у Панчеву П. 730/24 од 18.04.2024. године за износ од 438.885,94 динара са законском затезном каматом од 13.06.2023. године до исплате. У преосталом делу става првог иста пресуде се **ПРЕИНАЧУЈЕ** тако што се **ОДБИЈА** тужбени захтев и **УКИДА** платни налог Основног суда у Панчеву П. 730/24 од 18.04.2024. године у делу у којем је тужени ББ обавезан да тужиоцу АА плати 85.236,11 динара са законском затезном каматом од 13.06.2023. године и 41.839,53 динара са затезном каматом од 29.06.2023. године до исплате. **УКИДА СЕ** платни налог Основног суда у Панчеву П. 730/24 од 18.04.2024. године у делу у којем је тужени обавезан да тужиоцу на име трошкова издавања платног налога плати 27.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о парничним трошковима из става другог пресуде Основног суда у Панчеву П. 929/24 од 27.01.2025. године па се тужени ББ **ОБАВЕЗУЈЕ** да тужиоцу АА на име парничних трошкова уместо износа досуђеног првостепеним решењем плати 111.404,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате у року од 15 дана од пријема пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Ставом првим побијане пресуде је одржан на снази платни налог Основног суда

у Панчеву П. 730/24 од 18.04.2024. године којим је тужени обавезан да тужиоцу на име регреса плати 565.961,58 динара са законском затезном каматом и то на износ од 524.122,05 динара од 13.06.2023. године до исплате, на износ од 41.839,53 динара од 29.06.2023. године до исплате и у погледу трошкова издавања платног налога од 27.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности ове одлуке до исплате. Ставом другим тужени је обавезан да тужиоцу плати парничне трошкове од 123.919,24 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Тужени је благовремено изјавио жалбу на ову пресуду из свих разлога предвиђених у члану 373 став 1 ЗПП.

Апелациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 386 ЗПП и одлучио као у изреци из ових разлога.

У спроведеном поступку нема битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1,2,3,5,7 и 9 ЗПП на које другостепени суд пази по службеној дужности. Нема ни битне повреде из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП на коју се указује жалбом, јер је побијана пресуда довољно образложена, а нема ни друге недостатке због којих њена правилност не би могла да се испита.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац и тужени су правноснажном пресудом Основног суда у Панчеву П. 3505/21 од 25.11.2022. године обавезани да ПД “...” доо на име накнаде штете солидарно плате 287.000,00 динара са затезном каматом од 14.01.2020. године до исплате и 101.580,00 динара на име парничних трошкова са затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Жалбе тужених на ову пресуду су одбијене пресудом Вишег суда у Панчеву Гж 401/23 од 14.03.2023. године. Дужници нису испунили обавезу по пресуди у паричном року па је ПД “...” према солидарном дужнику АА покренуло извршни поступак. Решењем Основног суда у Панчеву ИИ 707/23 од 15.05.2023. године је према извршном дужнику АА дозвољено извршење ради наплате потраживања по наведеној пресуди а извршење је спровео јавни извршитељ ... у Зрењанину. Извршни дужник је 12.06.2023. године платио главницу од 287.000,00 динара, обрачунату затезну камату на главни дуг до дана испуњења 99.925,94 динара, 101.580,00 динара на име парничних трошкова и 2.340,51 динара на име затезне камате на парничне трошкове, трошкове извршења пред судом 15.980,00 динара и трошкове настале у спровођењу извршења 17.925,60 динара што све износи 524.122,05 динара, а 28.06.2023. године је платио још 41.839,53 динара на име трошкова награде извршитељу за успешно спроведено извршење. Јавни извршитељ је закључком ИИ 126/23 од 30.06.2023. године утврдио да је предузета последња извршна радња и закључио је поступак извршења.

Из здружених списка Основног суда у Панчеву П. 3505/21 произлази да је тужилац био власник камиона марке “Scania” рег.бр. ... и прикључног возила рег.бр. ... и повремено је ангажовао туженика као професионалног возача да овим возилима превози зрнасте пољопривредне производе. Тужени је овим скупом возила 18.09.2019. године довео кукуруз у Предузеће “...” у ..., стао је на истоварној рампи у дворишту предузећа, изашао из кабине, укључио команду за подизање кipa, а када је истоварио кукуруз, укључио је команду за спуштање товарне каде у почетни положај и затим

ушао у кабину и покренуо возило како би се удаљио са места истовара. Кренуо је пре него што се товарна када спустила и због тога је њоме ударио цев од надземног гасовода која је пролазила изнад на висини од 4м. Радник обезбеђења је зауставио туженика, а техничка служба је завртањем вентила онемогућила проток гаса, прегледала гасовод и утврдила да осим механичких оштећења на надземним цевима нема друге штете. Тужени и представник оштећеног су сачинили записник о штетном догађају, а власника камиона и полицију нису обавестили. Тужилац је сазнао за штетни догађај неколико дана касније од оштећеног. Оштећено предузеће је прикључено на јавни гасовод, а цев у коју је ударила товарна када на приколици је део унутрашње инсталације коју је корисник дужан да одржава о свом трошку. Оштећени је отклонио штету преко лица регистрованог на радове на инсталацијама гасне инфраструктуре, испоручилац гаса је примио изведене радове, а оштећени је сервисеру на име те услуге платио по приложеном рачуну 287.000,00 динара 14.01.2020. године.

У парници за накнаду штете је утврђено да су камион и приколица били исправни па наводи туженог да се услед неисправности возила товарна када сама подигла и закачила гасну инсталацију су оцењени као неосновани. Команда за киповање се налази у кабини са леве стране возача, а покреће се тако што се најпре притисне квачило да би се укључила хидраулична пумпа а када се она укључи квачило се пушта и подиже ручица која има жљеб у који мора да легне да би товарна када на приколици почела да се подиже. Када се киповање заврши ручица се враћа у почетни положај, товарна када почиње да се спушта, а притиском на квачило се искључује пумпа. Спуштање са укљученом пумпом траје од једног до два минута, а када се пумпа угаси товарна када не може сама поново да се подигне чак и ако се возило креће по неравном терену. До штете је дошло услед неправилног руковања скупом возила, јер је возач кренуо пре него што се товарна када спустила па је суд оценио да власник возила и возач солидарно одговарају за штету и то возач по основу кривице у смислу члана 158 ЗОО, а власник по правилима одговорности за штету од опасне ствари из члана 173 ЗОО.

Солидарни дужници нису испунили обавезу у париционом року, па је поверилац преко суда испуњење целе обавезе тражио од тужиоца. Тужилац је испунио целу солидарну обавезу и услед његовог испуњења је престала и туженикова обавеза према трећем лицу.

По одредби члана 208 ЗОО солидарни дужник који испуни обавезу накнаде има право на регрес од садужника, а удео сваког појединог дужника у штети се одређује с обзиром на тежину његове кривице и последица које су проистекле из његовог деловања, а ако удели дужника не могу да се одреде на сваког пада једнак део, осим ако разлози правичности не захтевају да се у одређеном случају одлучи другачије. У овом случају до штете на гасној инсталацији је дошло искључиво због тога што је тужени покренуо камион пре него што се товарна када спустила, знао је да пролази испод гасне инсталације и олако је држао да ће без икакве штете моћи да прође. Тужени је дугогодишњи професионални возач теретних возила, много пута је радио истовар на спорном месту и путања којом мора да изађе није могла да му буде непозната, па је првостепени суд правилно оценио да је до штете на имовини трећег лица дошло тужениковом крајњом непажњом. Туженикови наводи да је до штете дошло услед

неисправности возила су у претходно окончаној и у текућој парници правилно оцењени као неосновани. Из правилно утврђене чињенице да је штета настала искључиво радњом туженика, првостепени суд је извео правилан закључак да тужилац као испунилац солидарне обавезе по одредби из члана 208 ЗОО основано потражује оно што је из своје имовине платио на име накнаде штете од 287.000,00 динара и затезне камате на тај износ од датума одређеног пресудом до дана испуњења 99.925,94 динара. Смањење тужиочеве имовине у овом износу је последица штетног догађаја за који је искључиво одговоран туженик (укупно 386.925,94 динара).

Супротно схватању првостепеног суда парнични трошкови по извршној пресуди Основног суда у Панчеву П. 3505/21 од 25.11.2022. године нису настали искључивим радњама туженика, већ парничним радњама обе странке. Из здружених списка ове парнице произлази да су оба туженика оспоравала одштетни захтев и то тако што је тужени тврдио да је узрок штете недостатак на камиону за који он није знао и који није могао да спречи, а тужилац тврдњом да штета не потиче од његових возила као опасних ствари већ искључиво од радње возача коме је ради превоза поверио возило и за коју власник не одговара. Из овог следи да су обојица у односу на оштећеног истицали разлоге за искључење сопствене одговорности за штету, а тужилац АА је оштећеном оспоравао и активну легитимацију тврдњом да оштећене инсталације нису у својини оштећеног већ у својини ЈП “Србијагас”. Странке су у наведеној парници учествовале као обични – формални супарничари из члана 209 ЗПП и њихова процесна заједница је формирана подношењем тужбе трећег лица против обојице. Солидарна обавеза у погледу парничних трошкова је у смислу члана 160 став 2 ЗПП последица солидарне одговорности у главној ствари. Према овим околностима у смислу члана 208 ЗОО удео туженог у обавези плаћања парничних трошкова износи 1/2. Тужилац је на име парничних трошкова 12.06.2023. године платио 101.580,00 динара и камату на трошкове 2.340,00 динара што све износи 103.920,00 динара, а тужеников удео износи 51.960,00 динара, што сабрано са износима које је тужилац истог дана исплатио на име испуњења главног захтева износи 438.885,94 динара и платни налог је правилно одржан на снази за овај износ.

Трошкови извршног поступка су настали услед тужиочеве доцње у испуњењу солидарне обавезе одређене правноснажном пресудом. Тужилац је од пријема пресуде Гж.401/23, знао да дугује солидарну обавезу и да поверилац има право да по свом избору тражи намирeње целе обавезе од сваког солидарног дужника. Испуњењем обавезе у парицоном року је могао да избегне издатке за трошкове извршења и то трошкове пред судом од 15.980,00 динара, основног предујма за спровођење извршења 17.295,60 динара и награде јавном извршитељу за успешно спроведено извршење од 41.839,53 динара што све износи 75.115,13 динара. Тужени није учествовао као странка у извршном поступку и трошкови које је тужилац платио извршном повериоцу нису последица дужничке солидарности по основу накнаде штете и парничних трошкова, већ су последица тужиочеве доцње у испуњењу обавезе по пресуди. Стога је првостепена пресуда у делу у којем се односи на испуњење обавезе по основу парничних трошкова и трошкова извршења донета погрешном применом члана 208 ЗОО и због тога је преиначена делимичним одбијањем тужбеног захтева.

Решење о парничним трошковима је преиначено због преиначења одлуке о

главној ствари, па тужиоцу по одредби из члана 153 став 2 ЗПП припадају трошкови заступања и судске таксе према вредности усвојеног захтева. Сразмерни део таксе на тужбу и пресуду према вредности усвојеног захтева износи по 18.577,00 динара, награда за тужбу 13.500,00 динара, награда за заступање на три одржана рочишта по 18.000,00 динара и опомена пред тужбу 6.750,00 динара што све износи 111.404,00 динара. Тужиоцу према опредељеном захтеву на овај износ припада затезна камата од извршности пресуде до исплате.

Из наведених разлога на основу члана 390 и 394 тачка 3 и 4 и 165 ст.2 ЗПП је одлучено као у изреци.

**Председник већа-судија
Марина Јакић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић